

STEKLARNE

Celje - skladišče

D-Per

545/1973

1119871519,AVG

COBISS o

GLASILO KOLEKTIVA STEKLARNE »BORIS KIDRIČ«
LETO 1 ROGAŠKA SLATINA AVGUST 1973

REZULTATI POLLETNEGA POSLOVANJA

Ko smo obravnavali prve tri mesece proizvodnje v letu 1973, smo ugotovili, da je prodaja na domačem trgu v zastoju, vendar smo bili že v letu 1972 pripravljeni na to situacijo in tako smo v prvih treh mesecih za 63 odstotkov povečali izvoz; dalje smo ugotovili veliko povečanje cen repromateriala in zato povečane stroške v proizvodnji, in čeprav se je proizvodnja povečala za 34,1 odstotka, smo bili za 2,5 odstotka pod lanskimi skladi. To je bila karakteristika prvih treh mesecev letošnjega leta.

Danes pa obravnavamo nadaljnje tri mesece, to se pravi zaključeno prvo polletje.

V obratu v Rogaški Slatini je kot v prvem tromesečju tudi v polletju realizacija večja za 34,1 odstotka, vendar nam je uspelo nekoliko znižati stroške proizvodnje, znižati dolgovanje naših kupcev in kljub temu, da so bruto osebni dohodki večji kot lansko leto za 23,9 odstotka, smo popravili sklade, ki so bili, kot že rečeno, v prvem tromesečju za 2,5 odstotka nižji kot lani tako da so ob zaključku prvega polletja skladi večji za 16,8 odstotka.

Kar zadeva prodajo na domačem trgu, se je položaj od meseca marca dalje le nekoliko popravil, tako da je bila v prvem polletju prodaja na domačem trgu za 17 odstotkov

večja kot lansko leto (ob zamrznjenih cenah), toda v primerjavi z 34,1-odstotno povečano realizacijo je še vedno malo. Zaradi tega položaja se je izvoz nadaljeval in tako je ob zaključku polletja večji za 65 odstotkov, ob koncu julija pa je narasel celo na 68 odstotkov.

Masa osebnih dohodkov je v primerjavi s prvim polletjem lanskega leta večja v bruto znesku za 23,9 odstotka, v neto za 21,7 odstotka. Povprečni osebni dohodek se je povečal za 17,7 odstotka. Po družbenem sporazumu pa tega povečanja ne bi smeli imeti in tako smo družbeni sporazum delitve osebnih dohodkov v prvem polletju prekoračili. Družbeni sporazum je skupen z obratom v Slovenski Bistrici in nam dovoljuje za prvo polletje 22.590.435 dinarjev osebnih dohodkov, izplačali pa smo 23.805.790 dinarjev, tako smo sporazum prekoračili za 1.215.355 dinarjev, kar zneso 5,3 odstotka. Prekoračili smo jih v glavnem zato, ker smo imeli zaradi letnih dopustov pa tudi zaradi velike vročine pri pečeh manjšo realizacijo, kot je potrebna za doseganje osebnih dohodkov, ki jih imamo, enak položaj bo še v juliju in avgustu. Ker pa se končni obračun sporazuma o delitvi osebnih dohodkov dela ob koncu leta, bomo morali v obeh proizvodnih organizacijah, to je v

obratu Rogaška Slatina in v obratu Slovenska Bistrica, nastalo prekoraitvev nadoknaditi v mesecih, ko preneha vročina in se končajo letni dopusti. Glede na naročila, ki jih imamo za proizvodnjo v času od septembra do decembra, ta naloga ne bo težka in jo bomo izpolnili.

Obrat v Slovenski Bistrici je prav tako povečal realizacijo in sicer za 22 odst., stroški proizvodnje pa niso tako visoki kot v obratu Rogaška Slatina — stroški so samo za 14 odstotkov večji kot lani, zato je glede skladov slika nekoliko ugodnejša; v primerjavi z lanskim letom so narasli za 48 odstotkov. Izvoz narasča, vendar ne tako kot v rogaškem obratu, vendar smo lahko z 37-odstotnim povečanjem izvoza zadovoljni. Kar zadeva osebne dohodke, velja isto kot za obrat v Rogaški Slatini, ker imamo skupen sporazum.

V trgovini »Naše steklo« se položaj iz prvih treh mesecev tudi ob zaključku polletja ni bistveno popravil. Promet se je znižal za 13,6 odstotka, skladi so nižji samo za 1,6 odstotka; zaradi znižanega prometa imajo nižje osebne dohodke kot lansko leto, na žalost pa ne predvidevajo pomembnejšega zboljšanja do konca leta.

Dipl. ing. V. DJINOVSKI

Glasiilo »Steklar« ureja uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Jovo Tišma • Uredništvo: Steklarna »Boris Kidrič«, Rogaška Slatina • Naslov: Glasiilo kolektiva steklarne »Boris Kidrič«, Rogaška Slatina • Telefon 063-81-020 • Telex 33560 YU • Naklada 1500 izvodov • Tiska: ČGP »Delo«, Ljubljana

KAKO SMO LETOVALI?

V majski številki našega glasila smo pisali v tem, kako bomo letovali. Ker smo pravkar pred zaključkom letovanj na morju, bo nemara prav, če sedaj postavimo naslednje vprašanje: Kako smo letovali?

V prehojeni dobi smo si gotovo nabrali nekaj izkušenj. Ali so ostvarjene skupne želje? Kje tičijo problemi?

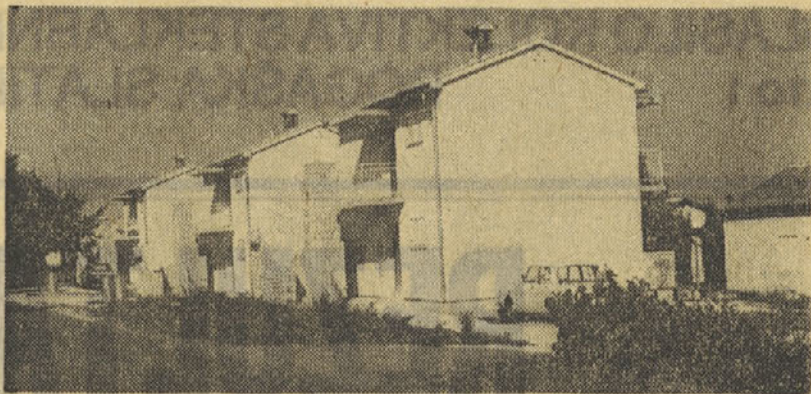
Če naj bi odgovorili na nekaj zastavljenih vprašanj, bi že uvodoma moral napisati, da je bilo objektivnih težav, ki niso dovoljevale, da bi sleherno željo izpolnili do konca. Brez pretiravanja pa lahko ugotovim, da so bile slabosti, ki so subjektivnega značaja.

Oglejmo si jih od blizu. Bolj dostopne nam bodo. Že v začetku smo sklenili, da imajo vsi člani našega kolektiva pravico letovali na morju, v naših počitniških hišah. Ko smo to sklenili smo se istočasno zavedali, da je v dveh-treh mesecih nemogoče uresničiti vse želje tisoččlanskega kolektiva. Tudi s povečanimi zmogljivostmi.

Za tri mesece računano, v naših počitniških hišah v Umagu, Dajli in Novem gradu, lahko letuje 126 družin, komisija, ki je bila izvoljena od strani Izvršnega odbora osnovne sindikalne organizacije, se je trudila, da bi v okviru obstoječih možnosti ugodila vsem zainteresiranim, ni imela lahkega dela. Za letovanje se je prijavilo 98 družin. Želje teh družin, kar zadeva željeni čas dopusta, so bile izpolnjene. Ni pa bilo ustrezno glede kraja. To pa je v nekaj primerih povzročilo hudo kri. Ob žolčnih razpravah, ki smo jih včasih imeli, se je nehote vsiljevala misel: da smo z manj težav zgradili počitniške hiše, kot bomo ustregli željam posameznikov. Spričo različnih želja, je povsem umevno, da je bilo tudi spodrsrljavev.

Skupno kosilo bolj tekne

Naše nove zmogljivosti za letovanje

Naravnost naj zapišem, da so nekateri člani kolektiva bili dokaj neresni, saj so potem odpovedovali in na ta način delali zmedo v načrtovanju letovanja drugih. Zabeležili smo slab odnos posameznikov do skupne lastnine. Kot okolje, so nekateri prav tako neodgovorno ravnali z inventarjem in prostori nasploh. Nekatera stanovanja so bila očitno preobremenjena.

Zabeležili smo tudi primer, da je posameznik prijavil odhod na morje, a je stanovanje odstopil nam neznanu družini. Nič manj nerodna zadeva ni v tem, ko so nekateri z odpovedmi povzročili večje prevozne stroške, saj je kombi peljal samo eno družino!

Znano je namreč, da prevozni stroški za posamezno družino znašajo 150 dinarjev. Niti dve družini ne pokrijeta dejanskih stroškov prevoza. Kako naj jih potem pokrije ena družina.

Bili so primeri, ko bi v enem dnevu potrebovali dve prevozni sredstvi. Vsakomur od nas pa naj bi bilo jasno, da si tega ne moremo privoščiti.

To je le bežni prikaz določenih

slabosti, ki jih je letošnja sezona vrgla naprej. Gotovo je, da je pomanjkljivosti bilo še več. Vse skupaj pa nas opozarjajo, da iz dose danjih napak moramo potegniti do ločene sklepe, ki bodo omenjene napake v bodoče zmanjšali na najmanjšo možno mero. To nam obenem pove, da bomo priprave za drugo leto morali pričeti dosti prej kot letos. Tako bo manj tistega česar si vsi skupaj ne želimo—napak. V tej smeri je izvršni odbor sindikata sklenil, da zaposli eno osebo, ki bo imela vsakdanji pregled nad počitniškimi hišami in inventarjem.

Že letos je izvršni odbor tudi sklenil, da noben član kolektiva ne sme odstopiti stanovanj drugim osebam. Prav tako stoji na stališču, da stanovanja ne morejo istočasno koristiti dve ali celo tri družine.

Naštete slabosti pa v nobenem primeru ne morejo spodrinjati tistega, kar smo v osnovi dosegli. Doslej še ni točnih podatkov, koliko je bilo tistih, ki so svoje počitnice izkoristili na morju v naših hišah. Približna ocena, ki sicer ni povsem točna, a je zelo blizu stvarnosti, nam pove, da je letos v naših hišah na morju letovalo nad 700 članov našega kolektiva in njihovih družinskih članov. To je število, ki ga ni za podcenjevati. Ob odpravljanju napak v organizaciji letovanja in podalšanju sezone na druge mesece, se bo število dopustnikov na morju še povečalo.

Nasploh pa bi lahko napisali, da so naložbe kolektiva bile upravičene in koristne, saj so dosegle svoj osnovni namen. V bodoče, ko se bomo temu navadili pa nas bo vedno več, ki si bomo želeli nabrati novih moči, na obali prekrasnega Jadrana.

ENKRATNO DOŽIVETJE

Prijetno sem bil presenečen, ko sem izvedel, da se bom kot član našega kolektiva udeležil slovesnosti na Tjentištu.

Teško si je zamisliti dogodke, o katerih sem večkrat slišal v šoli in kasneje iz sredstev javnega obveščanja, ki so se odigrali v dolini Sutjeske pred 30. leti in takrat postali simbol bojev jugoslovanskih narodov za svobodno Jugoslavijo. Preveč boleče bi bilo, če bi danes govorili o številnih žrtvah takratnega dogodka.

Vselej pa se moramo zavedati njih veličine in herojstva, katerim je težko najti primere v zgodovini II. svetovne vojne.

Več metrov visok spomenik in skupna grobnica v tej bitki padlih herojev in borcev, sta nemi pričel velikosti in pomena tega dogodka.

Osemnajst ur vožnje, kolikor smo potrebovali do Tjentišta z majhnimi premori, ki so nam poslužili, da si zdravno zasedela telesa, ni bilo brez naporov. Utrujenost pa je ostajala v ozadju, ko smo si mnogi udeleženci, ki smo prvič potovali, ogledali lepote naših bratskih republik. Le teh ni bilo malo. Vsak prevoženi kilometer nas je obogatil z novo lepoto o kateri smo mnogi do takrat lahko samo brali.

Pogled na dolino Sutjeske, kamor smo prispeli 3. julija popoldne, je bil nepozaben dogodek. Zal, nismo bili med prvimi, ki so občudovali to prekrasno okolico. Za celovit pogled so nas prikrajšali avtobusi in osebna vozila vseh možnih registrskih števil. Prišli so z istimi nameni kot mi. Med drugim, smo si vsi skupaj močno želeli ogledati premiero filma »Sutjeska«, prav na kraju, kjer se je pred 30. leti resnično odvijal.

Kljub neprespani noči se je splašalo ostati pred velikim filmskim platnom. Dočakali smo tovariša Tita. Skupno z nami si je kljub velikem naliwu ogledal celo premiero filma. Dvajset tisoč glava množica. med katero je bilo 6650 preživelih borcev te bitke, si je ogledala ta film.

Ob 22.30 smo vsi skupaj zadovoljno odšli iz »gledališča v naravi« proti zasilno postavljenim šotorom, kjer smo dočakali sončno jutro 4. julija. Dan, ki je bil pravo nasprotje prejšnjemu, saj je pripeka bila na višku. To pa ni bila ovira za 100.000 glavo množico, ki se je iz vse Jugoslavije zbrala na Tjentištu. Prostoru, kjer se je pred 30. leti odigravala krvava bitka na življenje in smrt.

Tovariša Tita tokrat nisem videl prvič. Obdan sem bil z zadovoljstvom, ker sem ga že videl na zborih v Novi Gorici in Velenju.

Želel sem si videti Tita od blizu. Tudi tokrat se moja želja ni uresničila, kajti vsi smo si enako želeli. Za mnoge, kakor tudi za mene je želja videti Tita od blizu ostala neuresničena, kljub temu, da smo se v dolini Sutjeske vsi »stiskali«.

Predsednik Tito je najprej položil venec in počastil spomin tistim, ki so padli v bitki na Sutjeski, nato je pozdravil preživele borce postrojene v brigade. Opisati takšno srečanje je res težko. Na obrazih borcev je bilo veliko solz sreče in solz spomina na padle tovariše, prijateljskih stiskov rok, glasnih pozdravov in nazadnje skupna pesem.

Sledil je vsem nam znani govor tovariša Tita. Vroče okolje so pogrevale še naše dlani in vzkliki »Živel naš tovariš Tito«, »Heroj Tito« in še veliko drugih vzklikov med samim govorom in po njem. Po govoru tovariša Tita se je na Tjentištu pričelo zabavno življenje, ki je trajalo pozno v noč. Tega dela nismo bili deležni, kajti morali smo se odpraviti na več urno pot proti Sloveniji in na svoje domove.

Vrnili smo se bogatejši za nova spoznanja in doživetja. Moje doživetje je bilo enkratno. Za to doživetje pa se moram zahvaliti predvsem kolektivu in vodstvu obrata Slovenska Bistrica, ki mi je omogočilo udeležbo na proslavi 30. obletnice bitke na Sutjeski.

V. HORVAT

AKTIVISTI BODO ZBOROVALI

Nekdanji aktivisti Osvobodilne fronte kozjanskega okrožja, so sklenili že 27. aprila, da bodo organizirali zbor vseh aktivistov, ki so delovali na Kozjanskem. To bo prvo povojno srečanje organizatorjev za narodnoosvobodilno borbo v tem predelu naše domovine.

Zborovanje bo v Kozjem, 2. septembra, ob 10. uri. Predvideno je, da se bodo zbora udeležili borci Kozjanskega odreda XIV. udarne divizije in drugih enot NOV in POS, mladina in občani sosednjih občin, katerih območja predstavljajo Kozjansko.

Skupščine občin Brežice, Krško, Sevnica, Laško, Sentjur in Šmarje pri Jelšah, bodo na zborovanju izročile domicilsko listino aktivistom Kozjanskega.

Področja, s katerih se bodo 2. septembra zbrali aktivisti OF, so dočakala svobodo z veliko požganih domov. Veliko prebivalcev je bilo preseljenih. V času vojne, sporedno z rastjo števila borcev za svobodo, so naraščali za NOV prepotrebni odbori OF, ki so imeli organizacijska obeležja. Prenekateri iz

vrst odborov pa je stopil med borce enot NOV in POS. Odbori so opravili mobilizacijo prebivalstva za organiziran odpor proti okupatorju na tem predelu naše ožje domovine v skupni borbi jugoslovanskih narodov. Povojna graditev Kozjanskega je bila zelo počasna in težka. Nizek narodni dohodek, komunikacijska nepovezanost, upadajoče števila prebivalstva in izseljevanje prebivalstva, so pogojevali revno sedanost.

Zadnje čase smo pričla veliko večji prizadevnosti slovenske skupnosti, da se krajem, ki imajo bogato zgodovino iz NOV, priskoči na pomoč z dejanji. Nekdanji aktivisti se bodo sešli v Kozjem. Prvič po vojni. V času, ko število akcij za Kozjansko raste in v raznih oblikah prispeva k preoblikovanju gospodarskega, kulturnega in socialnega življenja.

Nedvomno je, da bo snidenje nekdanjih aktivistov pomenilo še en korak v boju za odpravljanje zastalosti krajev, ki so bili dolga leta zapostavljeni.

KDO SO PROSILCI ZA DRUŽINSKA STANOVANJA?

Na naslov komisije, ki se ukvarja s stanovanjsko problematiko pri nas, je do seje, ki je bila 3. avgusta, prejela 28 prošenj za družinska stanovanja. Enajst članov pa je zaprosilo za zamenjavo stanovanj.

Komisija je izrazila željo in potrebo, da članom delovnega kolektiva poimensko predstavi prosilce za dodelitev ali zamenjavo stanovanja. Obenem bo prikazano na katerem delovnem mestu in koliko let delajo prosilci za stanovanja. Poimenski spisek prvih 28 je takle:

1. Jožica Trobec, steklobrusilka — dela 6 let;
2. Cveto Sedminek, steklobrusilec — dela 7 let;
3. Jožica Babojevič, vezalka — dela 3 leta;
4. Marija Škorjanc, uslužbenka — dela 25 let;
5. Režika Tomič, uslužbenka — dela 3 leta;
6. Jože Stiplošek, steklobrusilec — dela 4 leta;
7. Ludvik Drimel, steklobrusilec — dela 4 leta;
8. Danica Terčič, pregledalka — dela 9 let;
9. Franc Zupanec, steklopihalec — dela 6 let;
10. Jože Majcenič, steklopihalec — dela 8 let;
11. Franc Vehovar, steklopihalec — dela 8 let;
12. Daniel Krklec, krogličar — dela 8 let;
13. Ferdo Kampuš, steklopihalec — dela 8 let;
14. Franc Drofenik, steklopihalec — dela 10 let;
15. Ivan Kovačič, steklopihalec — dela 13 let;
16. Marjan Šimek, ključavničar — dela 7 let;
17. Milan Levstik, ključavničar — dela 2 leti;
18. Franc Gotlin, priprava zmesi — dela 11 let;
19. Anton Drofenik, steklobrusilec — dela 10 let;
20. Martin Žerak, topilničar — dela 10 let;
21. Karl Pirš, ključavničar — dela 5 let;
22. Mato Sabljak, steklopihalec — dela 5 let;
23. Zvonko Humski, krogličar — dela 5 let;
24. Ivo Sestanj, steklobrusilec — dela 6 let;

Komisija je podala predlog izvršnemu odboru, da garsonjero, v kateri sedaj stanuje Terezija Šiter, po izpraznitvi dodeli Ivanki Ernejc. Prav tako je predlog komisije, da se stanovanje Rada Drenskega dodeli Marjani Ogrizek. Slednje omenjeno stanovanje meri 25 kvadratnih metrov.

Za zamenjavo stanovanja pa so zaprosili naslednji člani kolektiva:

1. Gvido Vrtovšek
2. Pavle Filipčič
3. Marija Kunštek
4. Ivan Herček
5. Stanimir Mladenovič
6. Sime Prgin
7. Jura Jedvaj

8. Vinko Spiljak
9. Franc Hrepevnik
10. Slavo Ivnič
11. Ivan Sajko

Spričo resnosti položaja nekaterih družin v zvezi s stanovanjskimi problemi, komisija opozarja vse člane, ki so prejeli kredite za zasebno gradnjo, da dosledno spoštujejo podpisane pogodbe o izselitvi iz dosedanjih stanovanj. Na ta način bodo pomagali rešiti težaven položaj stanovanja nujno potrebnih družin in se istočasno izognili nevšečnostim, ki izvirajo iz neizpoljenih obveznosti po pogodbi.

JOZE KOVACIC

ZANIMANJE VEČJE OD ZMOGLJIVOSTI

Pravilno koriščenje letnega dopusta postaja vse večja želja in potreba zaposlenih v delovni organizaciji steklarne Slovenska Bistrica. Kljub temu pa še vedno ni moč trditi, da je takšna želja prisotna pri vseh zaposlenih.

Med osnovne vzroke za takšno stanje lahko štejemo: pomanjkanje finančnih sredstev, opravila na njih, gozdovih, vinogradih ali dela pri gradnji stanovanjske hiše. Sem lahko prištejemo še pomanjkanje zmogljivosti počitniških hišic v mesecih julij — avgust. Prav tako pri odločitvah iti na dopust izven domačega kraja ali ostati doma, igra vlogo tudi cena prehranbenih artiklov v sezonskih mesecih.

Odločitev za ali proti, za tri ali več člansko družino je vse prej kot lahka, kljub zavedanju, da je vsaj nekaj dnevna sprostitve v novem okolju velika pridobitev in obnova moči posameznika.

Letošnjo sezono letovanj so člani naše temeljne organizacije združe-

nega dela pričeli 20. junija in po dosedanjih prijavah, jo bodo zaključili do konca tega meseca. V tem obdobju bo 18 družin s preko 70 člani kolektiva in ožjimi sorodniki letovalo v počitniških hišicah v Umagu, Dajli in Novigradu.

Zanimanje za letovanje v obmorskih krajih raste, saj so zmogljivosti kljub novi hiši v Dajli, vsaj kar zadeva glavno sezono, nezadostne.

Meseca junij in september sta dokaj nezasedena. Med mnogimi prevladuje napačno mnenje, da je čas letovanja primeren le v poletnih mesecih. Praksa, ki jo izvajajo v drugih krajih in v tujini pa je pokazala, da so tudi ostali meseci po svoje zelo mikavni. Prav tukaj se skrivajo dodatne možnosti za letovanje čim večjega števila zaposlenih. To predvsem velja za družine brez šoloobveznih otrok.

Koristno in prav bi bilo, če bi do nove sezone tudi o tem dobro premislili.

V. HORVAT

NE SAMO POSAMEZNIKI

Zasledovanje rasti materialnih stroškov, me je spodbudilo, da se bi in vsem zaposlenim zastavim vprašanje: »Ali dovolj varčujemo?«

To vprašanje je prisotno v celotni gospodarski in negospodarski verigi. Da se temu vprašanju posveča izjemna pozornost, nam dokazujejo številna poročila sredstev javnega obveščanja. Iz le teh je razvidno, da so varčevanje marsikje zanemarili. Neredko je prav to pogojevalo, da so se znašli v dokaj utesnjem položaju. Osebni dohodki so ponekod zelo nizki ali pa se izplačujejo v zmanjšanem znesku, tudi 80-odstotno.

Nisem imel priložnosti biti na sestanku, katere od tistih delovnih organizacij, ki so zapadle v takšen položaj. Prav gotovo je, da so v svojih analizah, ko so hoteli odgovoriti na zgoraj zastavljeno vprašanje v večini primerov našli odgovor, ki se je glasil — dokaz slabo.

Res je, da se danes podjetja srečujejo z različnimi težavami, ki pogojujejo slabši poslovni uspeh. Res je, da poleg subjektivnih obstajajo tudi objektivni razlogi za težaven položaj kakšne delovne organizacije. Nešteti problemi se sproti pojavljajo. Zahtevajo pa zelo hitre in učinkovite rešitve. Ne le od posameznika v podjetju, temveč od vseh zaposlenih. V mnogih primerih tudi v okviru določene proizvodne panoge, v cilju čimprejšnje ureditve gospodarjenja, produktivnosti in rentabilnosti.

Često smo nemočni pred nekaterimi težavami, ki so objektivne narave. Zelo pomembno se mi zdi, da v stremljenjih za napredek kolektiva in njegovo uspešno poslovanje odpravimo vse subjektivne slabosti. Tiste slabosti, ki jih delamo mi, ljudje.

Če se ozremo v domačo hišo, naše podjetje, s ponosom in zadovoljstvom ugotavljamo, da se ne nahajamo med tistimi, ki niso rentabilni in, ki imajo 80 odstotne osebne dohodke. To nas pa v nobenem primeru ne bi smelo zapeljati v prepričanje, da se nam kaj podobnega ne more zgoditi. Zavedati se moramo, da je tisti kolektiv, ki ima urejene notranje stvari, kar zadeva red in disciplino, notranje

medsebojne odnose, varčevanje in še vrsto drugih vprašanj, bolj pripravljen upreti se zunanjim vplivom, ki se iz dneva v dan vsiljujejo.

In če se znova vrnem na zgoraj zastavljeno vprašanje, kako je kaj pri nas, bi odgovor zopet bil, da ne varčujemo dovolj. Bolje rečeno, varčevanje pri nas je takšno, da bi lahko in moralo biti na dosti višji stopnji.

Našel bom samo nekaj stvari, kjer se z nekoliko večjo prizadevnostjo izpolnjevanjem delovnih dolžnosti in zavestjo, lahko v veliki meri prispeva k zmanjšanju proizvodnih stroškov. V letnem merilu odvajamo za vodo okoli 100 milijonov starih dinarjev, za elektriko nad 100 milijonov. Prav tako za les in lepenko odštejemo lepe denarce. Če samo omenjene stroške zmanjšamo za 10 odstotkov je to lepa vsota, s katero bi se dalo kaj pametnega narediti. V nobenem primeru ne bo odveč, če omenim, da bi bilo nujno veliko več pozornosti posvetiti vprašanju varčevanja z orodjem, drobnim inventarjem in vzdrževanju osnovnih sredstev.

Posebej se mi zdi vredno ustaviti pri enem vprašanju, ki ga še

vsaj na straneh našega glasila doslej nismo zasledili. O tem smo premalo razpravljali tudi tam, kjer bi morali. Težko si namreč razlagam, da v našem kolektivu zaznamujemo ne ravno rahlo naraščanje prisvajanja raznih predmetov, kot so: vodne pipe, žarnice, vijake, verige, jermene in še vrsto drugih stvari. Doslej še nismo izračunali tovrstne vrednosti. Ko bo tudi to znano, bomo videli, da je kar precej odtujenega skupnega denarja.

Odrpava nanizanih in ostalih pomanjkljivosti pa v nobenem primeru ne more in ne sme sloneti le na posameznikih, saj je le-ti ne bodo sposobni izpeljati tako, da bi bili vsi zadovoljni. Le skupno zastavljena in do konca izpeljana naloga bo rodila želene sadove.

Osebo sem prepričan, da bi morali in sicer kmalu, o teh vprašanih razpravljati na sejah samoupravnih organov. Poiskati bomo moralni način, da bomo slehernega od nas, (če že nekateri očitno mislijo drugače), prisilili, da se bomo vsi skupaj obnašali in izpolnjevali dolžnosti, kot člani enotnega kolektiva.

J. K.

Med 627 udeleženci akcije za napeljavo vodovoda na Vinskem vrhu so bili tudi člani našega kolektiva — člani teritorialnih enot. V soboto, 4. avgusta, kljub neprimernim vremenskim razmeram, so udeleženci akcije ustvarili 6 starih milijonov vrednosti izvršenih del

MLADI LIKOVNIKI – BODOČI PROIZVAJALCI

Likovni krožek v steklarski šoli deluje že dalj časa. V njem delajo tisti učenci, ki imajo veselje do risanja in slikanja. Delo v krožku naj bi bilo dopolnilo k delu v brusilnici in pri peči, saj je delo na njihovih delovnih mestih oblikovnje in obenem del uporabne umetnosti.

Clani likovnega krožka se izražajo v raznih likovnih tehnikah kot so: akvarel, tempera, glaž, pastel, olje, linorez, praskanka, oglje grafit itd.. Seznanjajo se z zgodovino likovne umetnosti in spoznavajo razvoj likovne ustvarjalnosti pri nas in v svetu.

V letu 1972 so priredili dve razstavi in sicer eno v Celju, drugo pa v Pivnici Zdravilišča v Rogaski Slatini. Letos pa so razstavljali z dijaškimi domovi v Celju. Stalni del razstave pa imajo skupno s fotokrožkom na hodniku steklarske šole. Skrb članov likovnega krožka so tudi dekoracije ob raznih proslavah. Posebno pa se potru-

dijo ob novem letu. Večina članov likovnega krožka se zaposli v steklarni »Boris Kidrič« in v steklarski šoli.

Med njimi je nekaj likovnih talentov. Zelo pa je škoda, da ne nadaljujejo z likovno dejavnostjo, saj bi se iz njih rekrutirali bodoči graverji, ki bodo še kako potrebni pri čedalje večji afirmaciji ročne proizvodnje.

Zaradi tega se zdi umestno, da bi bila naloga mladinske organizacije in odgovornih, da bi podpri prizadevnost mladih na ta način, da bi ustanovili likovne sekcije.

Razveseljivo je dejstvo, da v likovnem krožku delujejo učenci doma iz ožjega kozjanskega in da bodo leti prinesli vsaj del likovne kulture v oddaljene kozjanske domačije. Na ta način bi bili zamelek bodočega kulturnega razvoja v Kozjem in okolici.

M. P.

Volavšek Marta: Deklica (akvarel)

SPOŠTOVANO UREDNIŠTVO „STEKLARJA“

V zvezi z vabilom članom kolektiva, v zadnji številki »Steklarja« na sodelovanje predlagam, da uvedete male oglase oziroma ženitne ponudbe ter si najdete »HELENO« in začnete z rubriko »Zaupno«.

Iz kolektiva

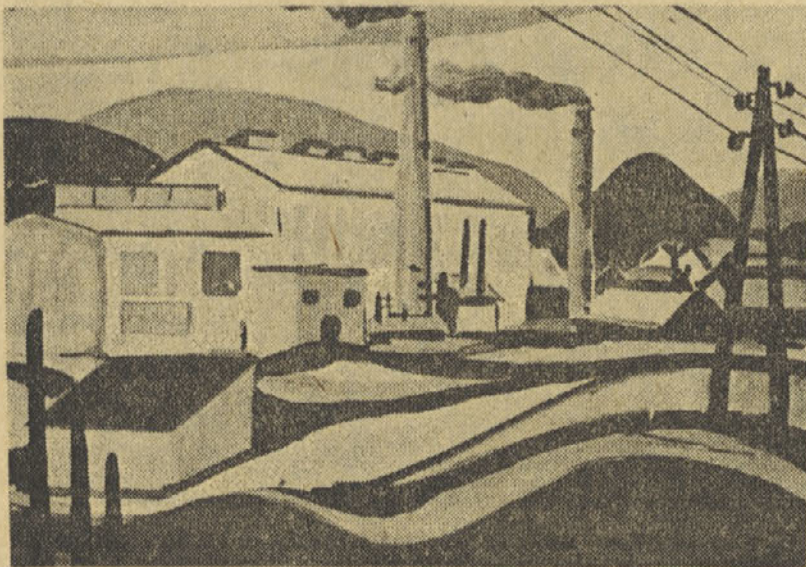
SPOŠTOVANI IZ KOLEKTIVA

Ko smo prejeli vaš prispevek nismo vedeli ali ste se malce ponorčevali iz nas ali ste mislili resno. Bodi kakorkoli že, vam bomo na kratko odgovorili.

Podobna glasila kot je naše, kolikor vemo, ne objavljajo malih oglasov oziroma ženitnih ponudb. Ker tozadavnega materiala doslej nismo prejeli, niti nismo razmišljali o tem. Kar zadeva vašo drugo željo, da si najdemo »Heleno« in začnemo z rubriko »zaupno«, pa tole: ali se vam ne zdi, da smo razmeroma majhen kolektiv? Ker več ali manj poznamo razmere, je vprašanje, če bi naša rubrika bila res »zaupna«. Sicer pa v primeru, da dobimo prispevke s takšno vsebino kot predlagate, bomo resneje razmišljali o tem.

Še nekaj. Vemo, da imate pravo ime in prilimek. Se vam ne zdi, da bi bilo lepše, če bi se podpisali z njim namesto »iz kolektiva«?

Uredništvo

Gajer Jože: Steklarna (gvaš)

ARGUSOV SPREHOD

Pred sprehodom po naši organizaciji združenega dela, mi dovolite, da se z nekaj besedami predstavim. Argus je po grški pripovedi orjak z očmi po celem telesu, od katerih je poloviča bila vselej budna. Paznik Zeusove ljubice Io, ki jo je Hera spremenila v kravo. Ko ga je Hermes po Zeusovi zapovedi ubil, je Hera njegove oči vtisnila pavu na rep. Od tod budne oči, ki vse vidijo — oči Argusove.

Vse kar bom videl, sem prepričan, da vidite tudi vi. Razlika je le v tem, da bom jaz to kar bom videl tudi zapisal. Včasih morda tudi slikal. Odvisno pač od okoliščin in pomena. Bodi dovolj za uvod.

Za začetek mojega sprehoda tole: Pred tremi tedni, ko sem prispel do vratarnice, sem bil izredno presenečen. Ob pogledu na oglasno desko, kjer sem videl pet zvitih vilic, me je bilo nekam strah, kajti ugotovil sem, da so med nami nekateri »junaki«, ki so tako močni, da lahko naredijo takšen »podvig«, sram pa me je bilo, ko sem videl, da je še trem pričam tega »junastva«, takšno početje bilo v zabavo.

Kolikor se ne motim, je pri nas jutranja malica včasih bila skupna. Dokler nas ni bilo toliko, da smo se odločili na ločeno malico. Tudi tega se spominjam, ko smo za malico imeli na razpolago 15 minut.

Zmenili smo se, da bomo z malico pričeli ob 9. uri in ob 9.15. Z dolžnim upravičilom tistim, ki zaradi posebnosti službe morajo iti na malico izven tega okvira, me je resnično presenetil prihod na malico. In sicer ne posameznikov, temveč lepega števila članov kolektiva. Ze ob 8.30 ima strežno osebo polne roke dela. Marsikateremu nisem utegnil zastaviti vprašanje: kam se vam tako mudi? Pa kaj bi ga tudi, ko ga niti njegov šef ni vpra-

šal. Morda bi bilo prav, če bi vprašanje postavili organi upravljanja?

Edina zelena površina, ki jo imamo v kolektivu, je majhen park in sredi dvorišča. Včasih je bila lepa, čeprav majhna. Kako se nam mudi, kaže steza, ki smo jo naredili čez ta park. To še ni zadostovalo. Da bi postal še bolj majhen, skrbijo nekateri vrli avtomobilisti. Le-ti za-

peljejo naravnost na travo. Naj bodo njihovi konjički v senci!

Kljub prepovedi kajenja pod zveznim trakom, se nekateri trdovratno držijo reka, da izjeme potrjujejo pravila.

Do naslednje številke, z željo, da bi moje budne oči videle čim manj tega, vas pozdravlja

ARGUS

TABELARIČNI PREGLED DELAVCEV ZA MAJ, JUNIJ IN JULIJ 1973

	Sprejeti	Odjavljeni
Maj	7	6
April	15	13
Julij	8	2
	30	21
Stanje 30. aprila 1973		1065
— povečanje		30
		1095
— zmanjšanje		21
Stanje 31. julija 1973		1074
Vzroki izstopa:		
— odhod v JLA		11
— upokojeni, redno in invalidsko		3
— izključeni		2
— dali odpoved		4
— na prekvalifikaciji zaradi bolezni		1
		21

1. Franc Junež, odnašalec
2. Marjan Mesiček, odnašalec
3. Dragan Nikolič, pomočnik steklopihalec
4. Marjan Oberski, odnašalec
5. Srečko Skrabl, odnašalec
6. Franjo Kudelič, odnašalec
7. Viljem Halužan, odnašalec
8. Branko Gradecki, odnašalec
9. Janko Varjačič, krogličar
10. Anton Smeš, krogličar
11. Ivan Verbek, krogličar

Upokojeni so bili:

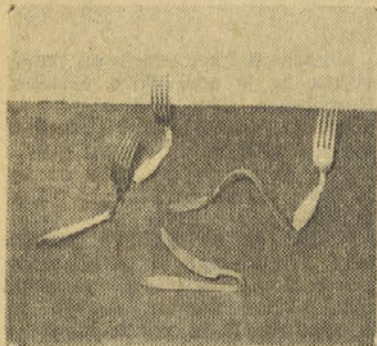
- Julijana Novak, rezalka stekla
Vlado Kerin, steklobrusilec v grobi brusilnici
Marija Fenko, steklobrusilka

Ivan Šestan, steklobrusilec
Milica Mikša, žgalka stekla
Milica Plavčak, steklobrusilka in Franc Rajhar, steklopihalec
Mladoporočencem naše iskrene čestitke!

- Albin Berghaus, 22. marca 1973
sin Albina
Marta Bele, 3. aprila 1973,
hči Karla
Tanja Zagoda, 16. marca 1973,
hči Nade
Marko Firer, 23. marca 1973,
sin Olge
Damjan Kampuš, 6. aprila 1973,
sin Ferdinanda
Majda Korošec, 13. aprila 1973,
hči Antona
Jožica Krošlin, 6. marca 1973,
hči Jožeta
Petra Podhraški, 17. maja 1973,
hči Mirota
Jože Turniški, 18. marca 1973,
sin Antona
Agata Tadina, 12. junija 1973,
hči Darinke

Uh! Ali so nekateri krepki v rokah in obnašanju v delavski restavraciji

PREDLAGANI ZA ODLIČJA

Predsednik socialistične federativne republike Jugoslavije luto, vsako leto za dan republike podeli odličja tistim državljanom, ki so s svojim prizadevnim delom prispevali k razvoju socialistične družbe.

Komisija, ki je bila izvoljena od strani izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata, je predložila 14 kandidatov za ta odličja. — Predlog komisije je izvršni odbor potrdil, glasi pa se takole:

1. Marija Drimel, materialni knjigovodja
2. Leopoldina Vuković, vodja obračunskega oddelka
3. Terezija Kužner, steklobrusilka
4. Stefan Kores, ključavničar
5. Franc Lovrencak, poslovodja servisnih služb
6. Jože Halužan, steklobrusilec
7. Drago Aleksič, steklobrusilec
8. Franjo Lapan, steklobrusilec
9. Mirko Trunkelj, obratovodja oddelka peči
10. Nikola Bursac, steklopihalec
11. Anton Bračun, steklopihalec
12. Ivan Pildek, steklopihalec
13. Ivan Miksa, steklopihalec
14. Janko Prah, steklopihalec

Poleg tega je bil dan predlog, da se tovariša Vilija Jugovarja, steklopihalec, predloži za denarno nagrado, ki jo podeljujejo v občinskem merilu.

Obetajo si boljšo uvrstitev

BOLJŠI ČASI ZA NOGOMETAŠE

Malo je športnikov, ki so zbudili pozornost, kot je bil to primer z nogometaši Steklarja. Ne zaradi športnih rezultatov. Zaradi nemogočih finančnih razmer, v katerih so se znašli. V ta namen so že sklicali nekaj sestankov. Zaprtili so vse delovne organizacije na območju Rogaške Slatine, da bi jim pomagale premostiti nastale težave. V času, ko to pišemo, še niso znani rezultati, toda po neuradnih vesteh, je moč sklepati, da bo kraj razumel te težave in da bo pomagal v kritičnem trenutku. To predvsem zaradi tega, ker bi bila škoda, da se razbije športni kolektiv, ki dela že od osvoboditve. To bi bilo še bolj upravičljivo v času, ko se dela na tem, da se ustanovi enotno športno društvo v Rogaški Slatini. O tem bomo več pisali v naslednji številki.

Pričetek tekmovalja v conski nogometni ligi je pred vrati. Ze v nedeljo, 2. septembra, bodo nogometaši odprli prvenstveno sezono,

ko se bodo na domačem igrišču pomerili z nekdanjim članom slovenske nogometne lige Branikom iz Maribora.

V pripravljalni dobi, vsaj do časa, ko to pišemo, so nas nogometaši bolj-razočarali kot razveselili. Z ozirom na igralški kader, s katerim trenutno razpolaga trener Pešič, pa ne bi bilo nerealno pričakovati neprimerno boljšo uvrstitev Steklarja.

Z malo več optimizma in pod pogojem, da bodo igralci vestno trenirali, si pisec teh vrstic upa napovedati, da bo Steklar ne samo boljše uvrščen kot lani, temveč, da se bo potegoval za vrh razpredelnice.

V pripravah je Steklar dosegel naslednje rezultate: Steklar : Hrastnik 4:1, Steklar : Klavdivar 1:2, in 1:3, Steklar : Zagorka (Bedekovičina) 2:3 in 2:1 in Steklar : Aluminij 1:4.

J. TIŠMA

ŠPORTNE NOVICE

KOŠARKA:

Na košarkarskem igrišču je postalo zelo živahno. Po dolgem premoru, so se košarkarji zopet zbrali na priprave. Dresi so znova prepojeni z znojem, vendar se fantje ne ozirajo dosti na to.

Po besedah inženirja Jožeta Bertalanica, ki je nadomestoval obolelega trenerja Paka, je delovno vzdušje zelo dobro. Pričakuje dobro uvrstitev, veliko boljšo kot v spomladanski sezoni. Najboljši igralec »Steklarja« Boris Krivec: »Prepričan sem, da se bomo boljše

uvrstili, kot smo se v prvem delu. Velika želja mi je, da bi nastopili pod reflektorji.«

Borisova želja se je izpolnila. In ne samo njegova. Veliko truda in požrtvovalnosti so vložili košarkarji »Steklarja«, da so prišli do razsvetljave na igrišču. To je velika pridobitev za košarkarski šport. — Na svečano otvoritev, ki jo predvidevajo za drugo polovico septembra, pridejo tudi košarkarji znanega košarkarskega kolektiva, ljubljanske Olimpije.

Doslej so košarkarji »Steklarja«

dvakrat nastopili pod reflektorji, in sicer proti moštvu Sentjurja 68:47 in moštvu ZKK Maribor (ml.) — 97:64.

ŠAH:

Mesečnega brzoturnirja za mesec avgust se je udeležilo 8 šahistov. Razpoloženi Djurkovič ni dovolil nobenega presenečenja. Premagal je vse nasprotnike ter dosegel popoln uspeh. Drugo in tretje mesto sta si delila Mavčič in Tišma s petimi točkami.

Šahisti so se udeležili moštvenega brzoturnirja, ki je bil prirejen v počastitev občinskega praznika občine Sentjur. Zasedli so 4. mesto s 13 in pol točkami. — Pred njimi so bila moštva: Celje, Žalec in Šempeter.